

Sâhir

Seher Özkök

HECE

şir

Seher Özkök: 1980'de Bursa'da doğdu. Orta öğrenimini Bursa Kız Lisesinde tamamladı. Lisans, yüksek lisans ve doktora eğitimini Boğaziçi Üniversitesinde aldı. Uludağ Üniversitesinde Türk Dili dersi vermektedir. Edebiyat üzerine eleştirel denemeleri ve şiirleri *Hece, Varlık, Hürriyet Gösteri, Yasak Meyve, Kitap-lık, Eşik Cini, Notos, Feminist Yaklaşımlar, Çün, Sekizinci Kıtı, Kritik* dergilerinde yayımlanmıştır. Sevim Burak'ın öyküleri üzerine tamamlamış olduğu yüksek lisans tezi *Yaşama Teğelli Öyküler* adıyla kitaplaştırılmıştır.

SÂHİR

SEHER ÖZKÖK

HECE YAYINLARI

Hece Yayınları: 606

Şiir

Editör

Ali Karaçalı

©Hece Yayınları

Birinci Basım

Şubat 2021

Kapak Tasarımı

www.sarakusta.com.tr

Teknik Hazırlık

www.hece.com.tr

ISBN:978-605-7547-98-9

Baskı

Emsal Matbaa Tanıtım Hizmetleri San. ve Ltd. Şti.

Sertifika No: 46753

HECE Basın Yayın Reklamcılık San. Tic. Ltd. Şti.

Konur Sokak No: 39/1-2 Kızılay-Çankaya/Ankara

T: (0 312) 419 69 13 F: (0 312) 419 69 14

e-posta: hece@hece.com.tr

Sertifika No: 17672

Canım Babama...

İÇİNDEKİLER

Rabb / 9
Naat / 11
Gerçi / 13
Şiir Oldum / 15
Şal / 17
Taş Yürür / 18
Diyet / 19
Maden / 21
Aynalar Kırık / 22
Eski Kuşlar / 24
Vakt-İ Saat / 25
Nazire / 26
Yarık Ayna / 28
Meyyal Rüya / 29
Kuş / 31
İhlâl / 32
Metruk / 34
“V” / 35
Ayrık Otu / 37
Kırdınız / 39
Yalnız Ölü / 41
Nursel Abla / 43
Y-Ara / 45
Tango / 47
Tarihi Şimdilidir / 48
Eğme / 49
Taş Çaresizliği / 50
Kar / 51
Riyaya Rüya / 52
Gittim / 55
Yaz / 56
Spleen / 57
Ağaç / 59
Garip / 60
Sırt / 61
Gül Çaresizliği / 62
Hediye / 64
Ölmekler / 65
Rahat / 66
Gitmişlikler / 67
Gece Serserisi / 69
Ört / 71
Mesafenin Uykulu Cümlesi / 72

RABB

Kimseler değil, Rabb görsün bizi
Örtsün ağrıya kirlenen göğsümüzü
Demir ve bakır ve “an” a ant olsun
Sevgilim gün be gün
Değiştiriyorlar öykümüzü.

Duvarı kanatan resimler gördüm,
Boynu kırık ikonalar...
Döndüm, topuğumun dibinde dünya...
Çark etti zaman, vakt sancı;
Doğdu, öldü, doğdu ve gömüldü,
Tuzlandı toprak
Yandı gözüm, o acı;
Nazarda açılan
O kadim yaram.

Dedim ya sevgilim öykümüzü değiştiriyorlar;
Devşiriyorlar, içimde uzun bir devran
Üflüyor nefsinı dünya, düşme!
Dönüyor başım aşağı baktıkça,
Nefesin girdap nefesin harp nefesin
Çamuru şişirdikçe ıstırap.
Türâb, ey Ebu Türâb, aşkın hüznüsün,
Başında tozlu sevdalar...
Sevgili, gülün yaprağı narin,
Dikeni kin.
Kini geçmedin
nedir benden beklediğin?

Öykümüz sen ki deęiřtirilen!
Söz aralarına sıratı gersem
Geçebilir misin içindeki eksikten?
Kelm'in sancısıdır malum kelime:
Oku, ikra, harftir zaman ve sayılan.
Gün geçmez... gün kervanı kaçırdı
İncinen kalbin zarıdır ancak,
Kalbe erilmez!

NAAT

İsmet Özel'in güzelim Naat'ına selamla...

Dûn-ya, yalnızlığında sevgili;
Bir mağara kavrayışı ve
zaman duraksadı.
Gözlerin kuyusuydu Yusuf'un,
uykunun öte yüzü, bir rüya,
hakikatti, hilkatti ve vaat etti:
okumaktı sözcüğün söküldüğü yer;
İdris'in diktliğini, örttüğünü, yazdığını
okudun, dokudun ve dokundun;
günlendi eşya,
güllendi unutkan bahçeler:
yaprak yaprak açılan sevda ve
kesilen sözler, açılan perdelerde...

yokuz

biz!

sırtını dönmemiş vakitler nerde?
nerde alnın dokunduğundan çıkış göğü?
bedenin düştüğü yerde kalışı bu çağ:
balığın karnı, Yunus ve takıldığı ağ.
döne döne kendine bakan aynalar
kör ediyor duayı,
sır
hayal, heyula ve güya üzre
dönüyor kısır
dünya.

Mağara, İsrâ, nazra...
ayın yarılışı gibi koynumda.
nurun suya düştüğüyüm
boğulduğuyum uykuda,
dudaklarımda güzelim Fatıha,
Onun hatırına
...
sudan beni kurtarsana!

GERÇİ

Rüyasını dinlendirdiğim uykularım oldu benim,
Nefes nefese kalmış hayallerin ardından
Bekledim gelmesini dünün.
Ters yöne girmiş bir serçe
Gibi ezildim
Gibi cezasını yedim göğün.

Taş sabırdır derdi herhangi biri,
Bir diğeri suya asardı gözlerini,
Önümden yelkensiz dümensiz şehir geçerde...
Rüya hali diyorlar bir hal var imiş öyle:
Koştukça duran, kaçtıkça tutulan,
Dünya değil mi dedim tarif edene?
Durdu, dönüyordu oysa geldiğimizde...

Rüyaları dinlendiriyorum iyi oluyor,
Demlenmiş çay gibi
Sakin, koyu, kederli,
O vakit gerçekle çok karışmıyor
Aşk ve mantık iyidir ayrı ayrı
ve her daim
tek şekerli.

Bir vakit kendimi sırlardan attım
Ama çok eskidendi.
Öncesinde iki el bileği gibi
Zamanı bırakmıştım arkama.
İzimden buldular beni
Oysa ben kalktım kırığından kafamın,
Döndüm yerin yüzüne geri.

Şimdi böyle iyi. Eski duvarları boyuyor
Nefesimi oyuyorum,
Rüyalar mı? Onların da selamı var,
Tek sorun yorulunca
Beni gerçek sanıyorlar...

ŞİİR OLDUM

Kendime yolladığım eski bir mektubum,
Bugünlerde balkondan sarkmış bir yalnızlık...
Her şey, eşyadan gayrı
Tenha bir gövdenin içine konmuş
Kapatılmamış...
Oysa her zarf tükürülenince
Her zarf bir sevgiliye sürüklenince...
Mânâ, sararmış
Mânâ, hep kendini ararmış
Bundan yüzümüzü azaltan çizgiler de...

Yazdığım ve yazıldığı yazgıyım...
Cam kenarında hiç bilmediğim
Bir yağmur aramaktayım..
Sildiğim damlalar Kâlûbelâ'ya taşır mı
Zamanı?
Ya da buğu üstüne şiir mi karalamaktayım
Ben hangi arz hangi felek hangi araftayım?

Gönderilmemiş olsam -şart eki sevmem
Keşke çağırır-
Ama olsam keşke kendime ulaşmayan
Yahut okunmayan, yakılan...
Ama işte avcum kadarım:
Mazruf çizdiği...
Oku değil mi ilk emir,
ve ilk günah ardından:
Ah ellerimi nereye saklasam?